

Bárány István (Eger, 1907. december 20. – Budapest, 1995. február 21. olimpiai ezüst- és bronzérmes, Európa-bajnok úszó, mesteredző, sportvezető, szakíró

1926-ban végzett a Bécsi Kereskedelmi Akadémián. 1925-től az egri érseki jogakadémia hallgatója volt, majd 1930-ban a pécsi Erzsébet Tudományegyetemen jogi doktori oklevelet szerzett. 1928-tól 1930-ig a párizsi Alliance Française, illetve az Hautes Internationales hallgatója volt. 1956-ban a Testnevelési Főiskola Sportvezető és Edzőképző Intézetében úszó edzői, 1961-ben úszó mesteredzői képesítést szerzett.

1920-tól a *MOVE Egri SE* úszója és vízilabdázója volt. Kiemelkedő sporteredményeit úszásban érte el. 1924-től 1932-ig szerepelt a magyar válogatottban. Elsősorban 100 méteres gyorsúszásban elért eredményeivel vált ismertté. Az 1926. évi Európa-bajnokságon a számban aranyérmes nyert és ezzel ő lett a magyar úszósport első Európa-bajnoka. Később még két egyéni és egy váltó Európa-bajnoki címet szerzett. 1928 és 1930 között háromszor döntötte meg a szám Európa-csúcsát. Ő az első európai úszó, aki a távot egy percen belül tette meg. 1930-ban 200 méteres gyorsúszásban is Európa-rekordot úszott. Három olimpián vett részt, 1928-ban legjobb európaiként szorult az egyesült államokbeli Johnny Weissmuller mögött a második helyre. Az 1932. évi olimpián – elsősorban az anyagi nehézségei miatt vállalt bemutatóversenyek miatt – nem tudott képességeinek megfelelően szerepelni. Számos nemzetközi versenyen végzett az első helyen, 1925 és 1930 között öt alkalommal lett a párizsi Grand Prix győztese. Pályafutása alatt összesen huszónhét magyar bajnoki címet szerzett, 1982-ben megkapta a *Magyarország örökös úszóbajnoka* címet. Az aktív sportolástól 1932-ben vonult vissza.

Bár nem nyert olimpiai bajnoki címet, a magyar úszás nagy egyéniségei között tartják számon. 1978-ban az Úszó Hírességek Csarnoka tagjává választották.